

änses tjena fisken att höja eller sänka sig i vatt-
net. [Simm —.]

SIMBÄLTE, n. 4. Se *Simgördel*. [Simm —.]

SIMFENA, f. 1. Se *Fena*.

SIMFOT, m. 3. pl. — *fötter*. Hvarje af vat-
tenfåglarnes med en hud förenade fötter.

SIMFÅGEL, m. 2. pl. — *fåglar*. Fågel med
simfötter, d. v. s. vattenfågel.

SIMGÖRDEL, m. 2. pl. — *gördlar*. Gördel,
hvarvid upplåsta påsar af hundskinn äro fästade,
af hvilka den person, som är iklädd gördeln, upp-
bäres på vattnet.

SIMHINNA, f. 1. o. **SIMHUD**, f. 2. Hinna,
hud, som förenar tårna på simfåglars fötter.

SIMLOR, -- lå'r, n. sing. indef. (af fr. *Semi-
lor*, halfgul) Ett slags metallblandning af kop-
par och zink.

SIMNRÄTTNING, f. 2. Se *Simskola*.

SIMKLÄDER, 3. pl. Enkom gjorda kläder,
så inrättade, att man i dem uppbäres på vattnet.

SIMKONST, f. sing. Konsten att simma.

SIMLA, se *Semla*.

SIMLÄRARE, m. 3. Lärare i simkonsten.

SIMMA, v. n. 3. Impf. *Sam*; pl. *Summo*.
Sup. *Summit*. (I Göta mål säges *Simmade*, *Sim-
mal*.) 1) Genom ändamålsenlig rörelse med hän-
der och fötter hålla sig uppe på vattnet, eller
förflytta sig i vattnet antingen på eller under
dess yta. *S. väl, fort. S. under vattnet. S. på
rygg. S. på ett bräde*. — 2) Se *Flyta*, 2.
En timmerflotte kom s-nde. S. i luften, sväfva
deruti. (Fig.) *S. i nöjen, i öfverflöd*, njuta nöjen
i öfverflöd, hafva öfverflöd af alla slags lefnads-
behof. *S. i tårar*, gråta bittert. — *Simman-
de*, n. 4.

SIMMAGISTER, si'mmaj'st'ur, m. 2. pl. — *gist-
rar*. Hederstitel, som med vissa högtidigheter
tilldelas de lärjungar vid en simskola, hvilka af-
lagt prof på förvärfvad utmärkt skicklighet i sim-
konsten.

SIMMARE, m. 3. En, som simmer eller kan
simma.

SIMMIG, a. 2. Inkokad till viss tjockhet. —
Simmighet, f. 3.

SIMNING, f. 2. Kroppens uppehållande öfver
vattnet eller förflyttande på eller i detsamma ge-
nom rörelse med armar och ben.

SIMONI, -- ni', f. 3. Handel med andeliga
sysslor. Benämningen är bildad efter den i bibeln
omtalte magern Simon.

SIMPA, f. 1. Ett slägte af de Taggfeniga
fiskarna, med platt hufvud, bredare än kroppen,
och två hvassa taggar på gällocken. *Cottus*.

SIMPEL, si'mpp'l, a. 2. (fr. *Simple*, lat.
Simplex) 1) Enkelt. *S. utväg, Ett helt s-t me-
del. Ingenting är simplare. Det är helt s-t*. — 2) Rät och slät, oprydd. *Simpla kläder*. — 3) Ringa, menig. *S. bonde, soldat. S. adels-
man*, ej grefve eller friherre. — 4) Passande en-
dast för menige man, för folk af lägre stånd; äfv.
låg, föraktlig (i moralisk mening).

SIMPELT, adv. 1) Enkelt. *S. tillagad föda*.
Helt s., utan alla omständigheter. *Enkelt och s.*,
se *Enkelt*. — 2) Rätt och slätt, utan prydnad.
S. klädd. — 3) Dåligt, föraktligt. *Bära sig
s. åt*.

SIMPLATS, m. 3. Ställe, der man kan simma.
SIMPLICITET, simplisitet, f. 3. (lat. *Sim-
plicitas*) Enkelhet.

SIMPROMOTION, si'mpromotschön, f. 3.
Offentlig högtidlighet vid en simskola, då prof i sim-
konsten afläggas och simmagister-diplomer utdelas.

SIMS, si'mms, m. 3. (t. *Gesims*) Utstående
sten på en dörrpost m. m., hvarpå dynstena till
hvalfbågen hvilat.

SIMSHYFVEL, si'mmshy'v'l, m. 2. pl. — *hyf-
lar*. Särskilt slags hyfvel, som begagnas för
simser.

SIMSKOLA, f. 1. Undervisningsanstalt för
dem, som vilja lära att simma.

SIMSLIST, f. 3. Se *Karnis*.

SIMSNÄPPA, f. 1. Ett slägte af Simfågeln.
Phalaropus.

SIMSTEGEL, n. 3. Sådant slags tegel, som
begagnas till listverk.

SIMSTÄLLE, n. 4. Se *Simplats*.

SIMULAKER, -- läck'r, m. 3. pl. — *akrer*.
(fr. *Simulacre*, af lat. *Simulacrum*, bild, sken,
liknelse) 1) För öfning tillställd, låtsad drabbning
emellan särskilda afdelningar af en sammandragen
truppstyrka. — 2) (fig.) Låtsad strid. [— lacker.]

SIN (i kort), m. o. f., **SITT**, n. sing. (plur.
Sine ell. *Sina*, m. *Sina*, f. o. n.) Pronomen poss.
o. refl., hvilket hänförs sig tillbaka på meningens
subjekt och brukas endast i böjd kasus. *Han,
hon, de ligga i sin säng. Han har förlorat
sin möda, sitt arbete, sina penningar. Han
har sina 50 år på nacken*, är 50 år gammal.
Hvar sin, se *Hvar*. *Sin egen herre, sin egen*,
se *Egen*. *I sinom* (gammal böjd kasus) *tid*, när
tiden är inne, när så behöfs, när tillfället så for-
drar. — Neutr. sing. *Sitt* brukas ofta substantivt
och betyder: a) Det sig, honom tillhöriga. *Hvar
och en tar sitt. Ge hvarjom och enom sitt*,
det honom tillhör. — b) Sin boning. *Gå hvar
hem till sitt*. — c) Göra sitt till, allt sitt till,
bidraga hvad man kan till något. — Substantivt
säges äfven: *De sina*, sina anhöriga, sin familj;
äfv. sina landsmän, anhängare, vänner, kamrater.
Man är skyldig att hjälpa de sina.

SIN (i långt), s. oböjl. *Slå, vara i s.*, (om
kor) ej gifva mjölk.

SINA, v. n. 1. 1) (om kor) *S. ell. s. af*, upp-
höra att gifva mjölk. Säges äfv. om qvinnobrost.
— 2) (fig.) Uttorka, uttömmas, afstanna, upphöra.
— *Sinande*, n. 4.

SINDAL, si'ndall, n. sing. indef. Ett slags
fordom brukligt tjockt taff.

SINDER, si'nd'r, n. sing. Glödspån, som vid
jernet smidning affaller i form af stora fjäll.

SINEKUR, -- ky'r, m. 3. (fr. *Sinécure*, af
lat. *Sine*, utan, och *Cura*, möda) Tjänst med lön
utan arbete. Latmanssyssla.

SIMFONI, se *Symfoni*.

SINGLA, v. n. 1. (pop.) Uppkasta en slant
o. s. v. i luften på det sätt, att han hastigt och
många hvarf svänger omkring sig sjelf, tills han
åter faller ned. Egentl. en barnlek, äfv. ett slags
spel med slantar. — *Singlande*, n. 4. o. *Sing-
ling*, f. 2.

SINGULAR, sinngulär, m. 3. (lat. *Singularis*;
gram.) Numerus, som utmärker ett enda föremål.
Ental. — *Motsats*: Plural.

SINGULARITET, sinngularitet, f. 3. Besyn-
nerlighet.

SINGULIER, sinngullj'är ell. sänngyllj'är, a. 2.
(lat. *Singularis*) 1) Synnerlig. — 2) Sällsynt, ut-
märkt. — 3) Besynnerlig, egen.

SINING, f. 2. 1) Mjölkingens afstannande
hos kor och andra djurhonor; upphörande att
gifva mjölk. Kan äfven sägas om kvinnor. — 2)
(fig.) Uttorkande, afstannande.

SINK, si'ngk, n. sing. (fam.) Sinkande (af
Sinka, I).